

Arrest

nr. 165 924 van 15 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DIRKX en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 24 april 2014 samen met zijn minderjarige zoon J.M.W. België is binnengekomen, diende op 24 april 2014 een asielaanvraag in.

De Raad bevestigde in beroep de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in het arrest nummer 138 869 van 19 februari 2015. Dit arrest is gemotiveerd als volgt:

“2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker zijn afkomst, verblijf en problemen in Afghanistan niet aannemelijk maakt.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht gemotiveerd als volgt: “De Raad hecht zoals de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen geloof aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan.

Verzoeker legt immers vage, lacunaire en wel erg weinig doorleefde verklaringen af in verband met zijn herkomst uit het dorp Honi Saidan (district Baraki Barak, provincie Logar). Tijdens beide interviews op het Commissariaat-generaal voor de werd u gevraagd om een vrije beschrijving te geven van uw dorp. Telkens antwoordde u erg kort en oppervlakkig. Tijdens uw eerste interview verklaarde u enkel: "Er zijn geen belangrijke gebouwen in ons dorp, er is enkel een grote moskee. Voor de rest is er wel een weg en vandaar kan je naar Ghazni gaan, maar niet de hoofdweg, de weg naar Ghazni." (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 8). Wanneer u tijdens uw tweede gehoor opnieuw werd gevraagd om uw dorp te omschrijven stelde u: "Ons dorp bevindt zich ten zuiden van Pul e Alam en ten Oosten van Baraki Barak". Gevraagd om een meer gedetailleerde beschrijving herhaalde u dat het een klein dorp is met dorpshuizen, landbouwgronden en een grote moskee (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 6). Van iemand die naar eigen zeggen meer dan 50 jaar in Honi Saidan zou hebben gewoond mag toch worden verwacht dat hij wanneer hij daar expliciet naar wordt gevraagd meer spontaan, doorleefd en gedetailleerd kan vertellen over dit dorp. Volgens de kaarten waarover het CGVS beschikt ligt Honi Saidan tussen de steden Baraki Barak en Pul-e-Alam, zij het beduidend dichterbij deze laatste (Zie map Landeninformatie). Alle geraadpleegde kaarten situeren het dorp dan ook in het district Pul-e-Alam en niet Baraki Barak. Het is dan ook opmerkelijk dat u zelf verklaarde dat Honi Saidan wel degelijk in het district Baraki Barak zou liggen en dat de afstand tot de stad Baraki Barak bovendien beduidend korter zou zijn dan die tot Pul-e-Alam (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 8). De afstand tussen uw dorp en Pul-e-Alam schatte u op 14-15 km (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 9), terwijl volgens de kaarten waarover het CGVS beschikt blijkt dat Honi Saidan op amper 3 km van het centrum van Pul-e-Alam ligt. De afstand tot Baraki Barak is volgens deze informatie ook beduidend groter dan tot Pul-e-Alam. Tijdens uw gehoor bij het CGVS werd u gevraagd of er zich een rivier in de buurt van uw dorp bevond. U antwoordde ontkennend, maar verklaarde dat er wel een rivier ten zuiden van het dorp ligt (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 8). Wanneer u expliciet werd gevraagd of er ook een rivier ten noorden van het dorp ligt antwoordde u ontkennend (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 7). Uit de luchtfoto's die aan het administratieve dossier werden toegevoegd blijkt echter dat er ook ten noorden van het dorp een waterstroom loopt (Zie map landeninformatie). Ook wanneer u werd gevraagd om aan te geven welke dorpen er tussen Honi Saidan en de stad Baraki Barak liggen gaf u tegenstrijdige en foutieve antwoorden. Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS antwoordde u op deze vraag: "Shali, Podocht, geen andere" (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 8). Wanneer u tijdens uw tweede gehoor exact dezelfde vraag werd gesteld antwoordde u: "Sheltan, Nobodjah, Qalai Sar Jan" (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 8). Gevraagd of dit de enige drie dorpen zijn tussen Honi Saidan en Baraki Barak antwoordde u dat er nog veel andere zijn, maar dat u het zich niet herinnert (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 9). Niet enkel gaf u tijdens uw eerste en uw tweede gehoor volstrekt tegenstrijdige antwoorden, geen enkele van uw verklaringen over de dorpen tussen Honi Saidan en Baraki Barak komt bovendien overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt (Zie map landeninformatie). Indien u wel degelijk meer dan 50 jaar in Honi Saidan hebben gewoond mag worden verwacht dat u correct kan antwoorden op dergelijke elementaire vragen over de positie van uw dorp. Wanneer u tijdens uw tweede gehoor werd gevraagd of u weet waar Qala Mossa, een dorp op amper 2 km van Honi Saidan, ligt antwoordde u bovendien ontkennend (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 9). Ook wanneer u tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS werd gevraagd om andere dorpen in de directe omgeving van Honi Saidan te noemen antwoordde u: "Shali, Baraki Daw Jan, er zijn nog enkele andere dorpen, maar de namen weet ik niet" (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 9). Niet enkel wordt er op geen enkel van de kaarten waarover het CGVS beschikt melding gemaakt van Shali en Baraki Daw Jan, het is ook volstrekt ongeloofwaardig dat u uw hele leven in Honi Saidan zou hebben gewoond maar toch amper 2 naburige dorpen zou kunnen noemen. Ook over recente gebeurtenissen in uw dorp en regio legde u lacunaire verklaringen af. Tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS werd u gevraagd of er de afgelopen jaren nog veiligheidsincidenten waren in uw dorp. U antwoordde van niet. Wanneer u vervolgens werd gevraagd of er de afgelopen jaren aanslagen zijn geweest in de buurt van uw dorp antwoordde u: "Nee, dat weet ik niet. Ik ben niet op de hoogte." Ook wanneer u vervolgens specifiek werd gevraagd of er in de buurt van uw dorp Honi Saidan de afgelopen jaren aanvallen waren tegen mensen van de overheid antwoordde u ontkennend (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er zich op 9 augustus 2011 een ernstig incident voordeed in de regio van uw dorp. Taliban militanten openden het vuur op de wagen van het districtshoofd van Baraki Barak, twee talibs zouden bij het daaropvolgende vuurgevecht zijn omgekomen. Ook op 26 september 2012 was er een zware aanval in Honi Saidan waarbij twee NAVO-militairen omkwamen ten gevolge van een bembom en een wagen vol explosieven. Als u daadwerkelijk in Honi Saidan zou hebben gewoond mag toch worden verwacht dat u weet zou hebben van dergelijke ernstige incidenten. Op basis van uw vage, lacunaire en foutieve verklaringen moet worden besloten dat u er niet in bent geslaagd om aannemelijk te maken recent in Honi Saidan te hebben verbleven, noch van dit dorp afkomstig te zijn. Tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS werd u expliciet en herhaaldelijk

geconfronteerd met de vaststelling dat u geen zicht geeft op uw reële herkomst en werd u gewezen op het grote belang hierover de waarheid te spreken. U bleef volhouden dat u sinds uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in 2014 in Honi Saidan zou hebben verbleven (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 11). Ook nadat er een pauze werd ingelast tijdens uw gehoor om u de kans te geven om even na te denken en met uw advocaat te overleggen bleef u bij deze verklaring (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 11).

Wanneer u er vervolgens opnieuw op werd gewezen dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst en dat u op die manier ook uw nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakte verklaarde u schoorvoetend dat u de afgelopen vijf jaar enkele maanden per jaar in Peshawar zou hebben gewoond (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 11). Niet enkel kan het feit dat u de afgelopen vijf jaar deels in Pakistan zou hebben gewoond niet verklaren waarom u er niet in slaagt om correct te antwoorden op elementaire vragen in verband met de ligging van uw dorp, u slaagt er ook niet in om dit deeltijds verblijf in Peshawar aannemelijk te maken. Zo stroken uw verklaringen dat jullie omwille van de preciaire veiligheidssituatie de afgelopen jaren deeltijds in Pakistan woonden niet met uw latere verklaringen dat u meestal alleen naar Peshawar ging en uw gezin achterliet in Honi Saidan (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 16). Het is weinig geloofwaardig dat u omwille van de slechte veiligheidssituatie zou vluchten naar een huurhuis in Peshawar, maar dat u dan wel uw vrouw en kinderen –zeker binnen de Afghaanse context- alleen zou achterlaten in Honi Saidan. Wanneer u vervolgens opnieuw werd gewezen op het belang van eerlijke verklaringen over uw herkomst en wanneer u werd duidelijk gemaakt dat het op basis van uw verklaringen evenmin aannemelijk is dat u nog maar vijf jaar uit Honi Saidan weg zou zijn, bleef u volhouden dat u heel uw leven in dit dorp woonde en enkel de afgelopen vijf jaar deels in Peshawar woonde (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 17).

U legde ook geen enkel document neer om uw identiteit, herkomst of asielaanvraag te staven. U vertelde dat u uw taskara onderweg naar België verloren bent. U legde echter tegenstrijdige verklaringen af over de precieze omstandigheden waarin dit zou zijn gebeurd. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u de taskaras van u en uw zoon in Kiev hebt moeten weggooien van uw smokkelaar (Verklaring DVZ, p. 10). Dit strookt in geen geval met uw verklaringen bij het CGVS waar u stelde uw taskara te hebben weggegooid in een bos in Slovaakse. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd herhaalde u enkel dat u het document in Slovaakse weggooid (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 6). Het loutere herhalen van uw laatste verklaringen heldert de voornoemde tegenstrijdigheid echter niet op. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baraki Barak gelegen in de provincie Logar.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Honi Saidan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

Waar verzoeker aangeeft dat zijn dorp bescheiden is waardoor er weinig te beschrijven valt, dient te worden opgemerkt dat van iemand die beweert meer dan vijftig jaar in een bepaald dorp te hebben gewoond, redelijkerwijs kan worden verwacht dat bij de vraag naar een gedetailleerde beschrijving van dit dorp doorleefde verklaringen kan afleggen, ook al is dit een klein dorp. Verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Voor zover verzoeker wat betreft de foutieve antwoorden die hij gaf op de vraag naar naburige dorpen verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State waarin gesteld wordt dat tegenstrijdigheden die betrekking hebben op niet-relevante aspecten van het asielaanvraag onvoldoende zwaarwichtig zijn of onvoldoende determinerend niet in rekening kunnen worden gebracht ter motivering van een weigering, meent de Raad dat verzoekers kennis met betrekking tot naburige dorpen geenszins als irrelevant, onvoldoende zwaarwichtig of onvoldoende determinerend te kwalificeren valt. De nood aan bescherming moet immers getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats, doch het is aan de betrokkene om zijn nationaliteit en zijn verblijf in een bepaalde regio aannemelijk te maken. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. Daartoe onderzoekt de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land/regio dat/die hij beweert te zijn ontvlucht. Waar verzoeker stelt dat de verwerende partij met betrekking tot zijn problemen met de taliban iets onmogelijks vraagt aangezien hij geen bewijs kan voorleggen, doet hij geenszins afbreuk aan de

concrete vaststellingen van de bestreden beslissing. De commissaris-generaal kon terecht het volgende vaststellen: "Wanneer u werd gevraagd om uw vrees voor vervolging omwille van het feit dat u sjiit bent te duiden verwees u enkel naar de problemen waaraan, omwille van uw ongeloofwaardige herkomst, geen geloof kan worden gehecht (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 7-8). Ook wanneer u later opnieuw werd gevraagd om die religieuze vervolging te duiden bleef u erg vaag en oppervlakkig. Gevraagd hoe die religieuze onderdrukking zich uitte verklaarde u enkel: "Dat heb ik daarnet toch gezegd, beledigingen, sjiieten werden constant beledigd omwille van hun geloof". Dit betreft een louter algemene bewering, wanneer u werd gevraagd om uw persoonlijke ervaringen te illustreren verklaarde u: "Mijn grootste probleem persoonlijk is dat ik de profeet Mohammed heb beledigd, als je zoiets doet is er geen terugweg, dat kan je niet goedmaken" (Gehoor 05/06/2014, p. 11). Hiermee verwijst u opnieuw naar een gebeurtenis die zich afspeelde binnen uw ongeloofwaardig bevonden herkomst. Ook tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS verwees u enkel naar deze ongeloofwaardige gebeurtenissen wanneer u werd gevraagd om de door u ingeroepen religieuze vervolging te duiden (Gehoor 12/08/2014, p. 5-6)."

Het is overigens het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Gelet op het voorgaande wordt er door verzoeker geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing die allen steun vinden in het administratieve dossier en aldus door de Raad worden gehandhaafd.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Ook het verzoek om subsidiaire bescherming dient te worden onderzocht ten aanzien van het land waarvan de verzoeker de nationaliteit beweert te hebben. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. De commissaris-generaal merkte dienaangaande in de bestreden beslissing terecht op dat sinds decennia miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst leven, die daar mogelijks een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld hebben of zelfs de nationaliteit van het gastland hebben verworven. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Bijgevolg is het dus van belang om te kunnen vaststellen uit welke regio in zijn land van herkomst verzoeker afkomstig is. Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is.

Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen correct beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus dan ook niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.5. Verzoeker vraagt in fine van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen."

1.2. Op 23 maart 2015 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.3. Op 18 december 2015 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 21 december 2015 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Overdracht CGVS: 25/03/2015

U werd gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 11 september 2015, van 9u10 tot 11u40, bijgestaan door een tolk die de taal Dari machtig is. Uw advocaat, Louise DIRKX, was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U, een Afghaans staatsburger, beweert Afghanistan te zijn ontvlucht omdat u omwille van uw sjiitische geloofsovertuiging door de taliban werd vervolgd.

Samen met uw zoon kwam u op 24 april 2014 in België aan. Dezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Deze aanvraag werd op 30 september 2014 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Honi Saidan in Baraki Barak. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 19 februari 2015. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

U keerde na deze beslissing niet naar Afghanistan terug. Op 23 maart 2015 diende u een tweede asielaanvraag in.

In het kader van deze asielaanvraag houdt u vast aan de verklaringen die u tijdens uw eerste asielaanvraag hebt afgelegd met betrekking tot uw regio van herkomst en de problemen die u aldaar gehad hebt met de taliban.

U legt volgende documenten neer ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag: een duplicaat van uw taskara; een duplicaat van de taskara van uw zoon; een envelop.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er ook in het kader van uw tweede asielaanvraag niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag werd besloten dat uw kennis omtrent de geografie van uw eigen regio en over de incidenten die er hebben plaats gevonden, niet toereikend is om aan te nemen dat u er, zoals u beweert, van aan uw geboorte tot aan uw vertrek uit Afghanistan hebt gewoond. Ook kon er in het kader van deze aanvraag geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u in de laatste vijf jaar voor uw definitieve vertrek uit Afghanistan omwille van veiligheidsredenen deeltijds in Peshawar, Pakistan woonde terwijl uw hoofdverblijfplaats nog steeds Hodi Saidan was en uw gezin daar ook verbleef.

In het kader van uw huidige asielaanvraag houdt u echter vast aan uw bewering dat u van aan uw geboorte tot aan uw vertrek uit Afghanistan in Honi Saidan hebt gewoond en in de laatste jaren voor uw vertrek slechts af en toe in Peshawar verbleef, ook nadat u opnieuw werd geconfronteerd met het feit dat er hieraan geen geloof kan worden gehecht en u opnieuw werd gewezen op uw medewerkingsplicht (zie gehoorverslag CGVS dd. 11.09.2015, p. 4 en 6-8).

Er wordt bovendien opgemerkt dat u in verband met uw vermeende deeltijdse verblijf in Peshawar in de laatste jaren voor uw vertrek tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd voor het CGVS. Zo stelde u in het kader van uw eerste asielaanvraag dat u soms met uw gezin naar Peshawar trok om daar te gaan wonen en soms alleen naar daar trok (zie gehoorverslag CGVS dd. 12.08.2014, p. 12). In het kader van uw huidige asielaanvraag stelt u echter dat u uw familie nooit meenam (zie gehoorverslag CGVS dd. 11.09.2015, p. 4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid legt u de bevreedende verklaring af dat u niet meer zeker weet of u uw familie meenam naar Peshawar (zie gehoorverslag CGVS dd. 11.09.2015, p. 7).

Bijgevolg wordt geconcludeerd dat u ook in het kader van uw huidige asielaanvraag geen zicht biedt op de verschillende verblijfplaatsen die u in uw leven gehad hebt.

De door u neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Met betrekking tot de voorgelegde taskara van u en uw zoon wordt opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse “officiële” documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke

documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De voorgelegde envelop bewijst dan weer enkel dat u vanuit Afghanistan post bereikte.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan worden gehecht dat u tot voor uw komst naar België in Honi Saidan hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw persoonlijke verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielaanvraag door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. De vaststelling dat u niet (recent) uit het dorp Honi Saidan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielaanvraag geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfsituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielaanvraag de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielaanvraag aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfsituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielaanvraag een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielaanvraag tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U werd tijdens uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. Er werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS dd. 11.09.2015, p. 8).

U hebt het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u, naast het statuut van vluchteling, evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het verzoekschrift betwist verzoeker de motieven dat hij zijn feitelijke afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt. Hij stelt dat hij echter altijd waarheidsgetrouw heeft geantwoord op de vragen en tracht zijn verklaringen nogmaals coherent weer te geven en in de juiste context te plaatsen. Hierbij gaat verzoeker in op de vragen aangaande de beschrijving van zijn dorp, de situering van zijn dorp in een district, de afstand van zijn dorp tot Baraki Barak en Pul-e-Alam, de ligging van rivieren ten opzichte van zijn dorp en de omliggende dorpen van Honi Saidan. Daarnaast gaat verzoeker opnieuw in op zijn verklaringen over recente veiligheidsincidenten in zijn regio. Tot slot geeft verzoeker nog een toelichting over de tegenstrijdige verklaringen in verband met zijn verblijf in Peshawar.

Verzoeker is – *“nu alle feiten betreffende de afkomst van verzoeker bewezen zijn”* – van mening dat ook aan zijn vluchtmotieven geloof dient te worden gehecht, dat hij aantoont dat hij de waarheid spreekt en dat hij bijgevolg recht heeft op de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. De Raad oefent *in casu* een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil. De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van vreemdelingenwet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. Eens de Raad een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft hij, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Gelet op het voorgaande, dient er tevens op gewezen dat verzoeker mits onderhavig verzoekschrift geen middelen meer kan aanwenden tegen de vaststellingen in de beslissing van de Commissaris-generaal en van de Raad in het kader van zijn eerste asielaanvraag.

2.5. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd door de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan. Bij arrest nummer 138 869 van 19 februari 2015 bevestigde de Raad de weigering van de

vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In het verzoekschrift gaat verzoeker opnieuw in op zijn afgelegde verklaringen tijdens het CGVS-interview van 5 juni 2014 – waarbij verzoeker één keer verkeerd verwijst naar een interview op 16 mei 2014 – en 12 augustus 2014. Verzoekers argumentatie dat de beoordeling van deze verklaringen afgelegd in de eerste asielpprocedure alsnog anders moeten worden beoordeeld is niet dienstig.

2.6. Verzoeker ontwikkelt weliswaar nog een beperkt en algemeen betoog omtrent zijn verklaringen afgelegd in het kader van de tweede asielaanvraag, verwijst naar luchtfoto's van zijn voorgehouden regio van herkomst gevoegd bij zijn verzoekschrift en beschrijft – gestaafd door drie mediaberichten gevoegd in de bijlage van het verzoekschrift – de omstandigheden waarin hij bij zijn terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen, doch betwist geenszins concreet de deugdelijke vaststellingen dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaring dat hij in de laatste vijf jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan omwille van veiligheidsredenen deeltijds in Peshawar, Pakistan, woonde, terwijl zijn hoofdverblijfplaats nog steeds in Honi Saidan was en zijn gezin daar ook verblijft. Er kan op goede gronden geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering – hij houdt opnieuw vast aan zijn verklaringen van de eerste asielaanvraag – dat hij van zijn geboorte tot zijn vertrek uit Afghanistan in Honi Saidan heeft gewoond en in de laatste jaren voor zijn vertrek slechts af en toe in Peshawar verbleef. In het kader van huidige asielaanvraag dient samen met de Commissaris-generaal bovendien te worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen over zijn deeltijdse verblijf in Peshawar tegenstrijdig zijn, aangezien hij verklaart dat hij niet meer zeker is of hij al dan niet zijn familie meenam naar Peshawar. In navolging van de Commissaris-generaal kan de Raad evenmin geloof hechten aan de in het kader van zijn huidige, tweede asielaanvraag afgelegde verklaringen en voorgelegde stukken. De weigeringsmotieven van de bestreden beslissing zijn deugdelijk en pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

De Raad treedt de Commissaris-generaal bij in diens beoordeling dat de bewijswaarde van de voorgelegde taskara's relatief is en dat de voorgelegde envelop enkel bewijst dat hij post heeft gekregen uit Afghanistan, en neemt de weigeringsmotieven over de neergelegde documenten over. De objectieve informatie waarop de Commissaris-generaal steunt aangaande de bewijswaarde van Afgaanse documenten, bevindt zich in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 17, nr. 3). Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zoals blijkt uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing. Bijgevolg zijn ook de luchtfoto's niet dienstig, aangezien aan verzoekers herkomst geen geloof kan worden gehecht. Ook de persartikels zijn niet dienstig, aangezien ze geen betrekking hebben op verzoekers persoonlijke situatie. Deze bij het verzoekschrift gevoegde documenten hebben enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongelooftwaardig asielprelaas te herstellen.

Gelet op de ongelooftwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielprelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Een toepassing van het voordeel van de twijfel, zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid, van de vreemdelingenwet, is niet mogelijk.

Verzoeker maakt gelet op bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielpzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielpzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielpzoeker die

over zijn herkomst en nationaliteit ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

2.7. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP